

Nežádoucí kožní účinky při léčbě erlotinibem

- J. Krejčí¹, J. Říčař², M. Pešek¹, P. Cetková²

¹Klinika TRN, FN Plzeň,

²Dermatovenerologická klinika, FN Plzeň

SOUHRN

Cílená onkologická léčba přináší v léčbě nemalobuněčného plicního karcinomu nové možnosti. Jde většinou o dobře tolerovanou terapii, nejčastější formou toxicity je papulopustulózní exantém. Autoři uvádějí zkušenosti s léčbou erlotinibem a s kožními nežádoucími účinky u 333 pacientů s NSCLC. U nemocných s exantémem 3. a 4. stupně byla pozorována výrazně lepší léčebná odpověď (PR – 25,7 %, CR – 11,4 %). Celkové přežití nemocných (od zahájení léčby erlotinibem) je nejdelší u nemocných s exantémem 3. a 4. stupně – medián 14,6 měsíců. U nemocných s exantémem 1. a 2. stupně byl medián 9,5 měsíce a u nemocných bez výskytu exantému jen 6 měsíců. Výsledky potvrzují, že vhodná prevence a léčba kožní toxicity ve spolupráci s dermatology umožňují pokračovat v léčbě erlotinibem, a zlepšují tak prognózu pacientů.

Klíčová slova: nemalobuněčný plicní karcinom, erlotinib, toxicita, papulopustulózní exantém